

Sygn. akt V CO 130/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko Z. S.

o rozwód,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 14 czerwca 2019 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w K. o oznaczenie sądu właściwego

do rozpoznania sprawy o sygn. akt XVII C [...],

zawiesza postępowanie przed Sądem Najwyższym na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. – w związku z przedstawieniem przez Sąd Najwyższy pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 maja 2019 r. Sąd Okręgowy w K. na podstawie art. 45 k.p.c. przedstawił Sądowi Najwyższemu akta celem wyznaczenia sądu miejscowo właściwego do rozpoznania sprawy o rozwód. W sprawie głównej oboje małżonkowie posiadający obywatelstwo polskie nie mieszkają aktualnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przy uwzględnieniu jurysdykcji sądu polskiego (art. 1103¹ § 1 pkt 4 k.p.c.) nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej sądu na zasadach ogólnych, tj. na podstawie art. 41 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie postępowanie przed Sądem Najwyższym powinno być zawieszane na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ w związku z art. 391 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c., a to w związku z przedstawieniem przez Sąd Najwyższy pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19. Od wyniku bowiem postępowania zainicjowanego przed Trybunałem Konstytucyjnym wskazanym powyżej pytaniem prawnym, tj. rozstrzygnięcia w zakresie hierarchicznej zgodności art. 45 k.p.c. z normami konstytucyjnymi, zależy także rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Pytanie prawne w sprawie o sygn. IV CO 50/19 dotyczy art. 45 k.p.c., który znajduje zastosowanie również w niniejszej sprawie.

Wątpliwości Sądu Najwyższego sformułowane w pytaniu prawnym dotyczą tego, czy art. 45 k.p.c. w zakresie, w jakim:

1. wyklucza stwierdzenie niewłaściwości sądu w razie oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 2 oraz z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP,
2. nie określa kryteriów ani przesłanek stanowiących podstawę oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 2 oraz z art. 7 Konstytucji RP.

Ze względu na systematykę przepisów Kodeksu postępowania cywilnego wyłączenie stosowania art. 177 k.p.c. dotyczy wyłącznie spraw, o których mowa w art. 398¹ i nast. (część pierwsza, księga pierwsza, tytuł VI, dział Va „Skarga kasacyjna”). Zdaniem Sądu Najwyższego art. 398¹² k.p.c. powinien być interpretowany ściśle. W konsekwencji wyłączenie stosowania art. 177 k.p.c. nie dotyczy innych postępowań przed Sądem Najwyższym niż zainicjowane skargą kasacyjną, w tym postępowania na podstawie art. 45 k.p.c.

Jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, prawo do sądu w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, w pełnym, nieuszczuplonym kształcie wymaga uzyskania czytelnego, weryfikowalnego uzasadnienia rozstrzygnięcia (zob. w szczególności wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 30 maja 2007 r., sygn. akt 68/06, OTK ZU 6/A/2007/53), co oznacza, iż mając na względzie

wynikające z konstytucyjnego prawa do sądu gwarancje proceduralne w niniejszej sprawie za uzasadnione należało uznać wskazanie motywów zawieszenia postępowania.

Z tych względów, na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ w związku z art. 391 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

jw